

INSTRUKCJA MONTAŻU STOLARKI ALUMINIOWEJ

1. INFORMACJE PRZED MONTAŻEM

Przed rozpoczęciem montażu należy sprawdzić, czy dostarczony produkt - okno lub drzwi - jest zgodny z zamówieniem oraz czy nie posiada uszkodzeń, wad widocznych lub braków.

Montaż można rozpocząć wyłącznie wtedy, gdy wyrób jest kompletny i nie budzi zastrzeżeń.

Przed osadzeniem ościeżnicy zaleca się zdjąć skrzydła oraz dokładnie sprawdzić wymiary otworu montażowego. Szerokość otworu w murze powinna być większa od szerokości okna o minimum 20 mm i maksimum 30 mm. Wysokość otworu powinna być większa od wysokości okna o minimum 35 mm i maksimum 50 mm.

Miejsce montażu należy dokładnie oczyścić. Ościeżnicę trzeba ustawić na klockach nośnych w taki sposób, aby pomiędzy ramą a murem zostały zachowane wymagane luzy montażowe.

2. MONTAŻ DRZWI I OKIEN

Aby stolarka aluminiowa zachowała swoje właściwości techniczne i użytkowe, konieczne jest jej prawidłowe osadzenie. Poprawnie wykonany montaż obejmuje trzy podstawowe obszary:

1. bezpieczne usytuowanie wyrobu w ścianie zewnętrznej,
2. trwałe zamocowanie oraz skuteczne uszczelnienie,
3. zapewnienie odpowiedniej izolacyjności termicznej i akustycznej.

Podczas montażu oraz prac porządkowych należy chronić elementy stolarki przed zabrudzeniami i uszkodzeniami.

Stolarki aluminiowej nie należy montować przez przekładkę termiczną.

Taśmy ochronne i klejące należy usuwać możliwie szybko po dostawie i montażu, nie później niż w ciągu 2 tygodni od dostarczenia produktu.

Jeżeli montaż wykonywany jest przed zakończeniem robót mokrych, należy uwzględnić ryzyko negatywnego wpływu wilgoci technologicznej na produkt i warunki jego użytkowania.

Po zakończeniu montażu należy zapewnić prawidłową wentylację pomieszczeń, aby wilgoć mogła swobodnie odparować.

Połączenie okien i drzwi balkonowych ze ścianami zewnętrznymi powinno zapewniać:

- szczelność powietrzną,
- ochronę przed przenikaniem wody opadowej,
- ograniczenie przenikania pary wodnej z wnętrza pomieszczeń,
- izolacyjność cieplną nie niższą niż izolacyjność zamontowanej stolarki,
- odpowiednią izolacyjność akustyczną,
- odporność na promieniowanie UV,
- trwałość oraz estetyczne wykończenie połączenia.

3. WAŻNE SZCZEGÓŁY MONTAŻU

Miejsce osadzenia ościeznicy należy starannie oczyścić. Ramę ustawia się w otworze na klockach nośnych, bez skrzydeł, zachowując właściwe luzy montażowe. Następnie należy unieruchomić ją przy pomocy klinów.

Klinowanie powinno być wykonywane w narożach ościeznicy. Umieszczanie klinów w połowie wysokości może doprowadzić do odkształcenia elementów ramy. Należy zadbać o zachowanie prostoliniowości ramiaków.

Przy użyciu poziomicy trzeba dokładnie ustawić pion i poziom ramy, a następnie sprawdzić jej ustawienie. W przypadku większych konstrukcji, w szczególności drzwi balkonowych i ościeznic drzwiowych, zaleca się stosowanie rozpór pionowych i poziomych. Ogranicza to ryzyko odkształceń wywołanych działaniem pianki montażowej.

Ościeznicę można trwale zamocować do muru za pomocą śrub montażowych albo kotew.

Jeżeli stosowany jest montaż na kotwach, należy przymocować je do ościeznicy przed osadzeniem jej w otworze. Po ustawieniu ramy kotwy mocuje się do muru za pomocą odpowiednich śrub i kotków rozporowych.

Jeśli stosowane są dyble, otwory należy wiercić po ustawieniu ościeznicy w murze. Następnie należy przykręcić śruby mocujące. Po zamocowaniu trzeba sprawdzić pion,

poziom, ustawienie konstrukcji względem innych elementów, skontrolować wszystkie śruby i dyble, usunąć elementy pomocnicze oraz oczyścić szczelinę montażową.

Po zakończeniu mocowania należy założyć skrzydła i sprawdzić poprawność działania okna lub drzwi.

W przypadku konstrukcji łączonych, na przykład zestawu balkonowego albo dwóch okien łączonych w jeden układ, elementy należy połączyć ze sobą przed końcowym ustawieniem pionu i poziomu. Należy stosować odpowiednio dobrane łączniki, a przy większych konstrukcjach rozwiązania zapewniające wymaganą sztywność.

Pomiędzy czołową powierzchnią profilu ramy a murem należy zachować odstęp około 10-15 mm. Powstałą szczelinę należy wypełnić materiałem elastycznym, odpornym na działanie wilgoci, albo odpowiednią taśmą uszczelniającą.

Od strony zewnętrznej szczelinę pomiędzy oknem a ścianą należy dokładnie wypełnić materiałem izolacyjnym. Najczęściej stosuje się do tego elastyczną pianę poliuretanową. Po jej utwardzeniu nadmiar materiału należy usunąć równo z krawędzią ościeżnicy. Następnie wykonuje się izolację wewnętrzną oraz obróbkę wykończeniową połączenia okna z murem po stronie wewnętrznej i zewnętrznej.

Rozmieszczenie punktów mocowania powinno zapewniać prawidłowe przenoszenie obciążeń działających na ościeżnicę i chronić konstrukcję przed odkształceniami.

Zalecane odległości mocowań:

- A - odległość pomiędzy kotwami lub śrubami: od 400 mm do 700 mm,
- B - odległość od zewnętrznego narożnika ramy lub osi słupka: około 150 mm.

4. USZCZELNIENIE I IZOLACJA POŁĄCZENIA OKNA ZE ŚCIANĄ

Uszczelnienie połączenia stolarki z murem jest jednym z najważniejszych etapów montażu. Jego celem jest zabezpieczenie szczeliny przed wodą opadową oraz ograniczenie przenikania pary wodnej z wnętrza budynku.

Przy wykonywaniu uszczelnień należy stosować się do zaleceń producenta używanych materiałów. Trzeba zwrócić szczególną uwagę na:

- zgodność chemiczną stykających się materiałów,
- dokładne oczyszczenie powierzchni przylegania,
- gruntowanie podłoża, jeśli jest wymagane,
- warunki wilgotności i temperatury właściwe dla stosowanego systemu.

Uszczelnienie obwodowe powinno składać się z trzech warstw:

- warstwa wewnętrzna - szczelna dla powietrza i pary wodnej, wykonywana z materiałów uszczelniających lub taśm paroszczelnych,
- warstwa środkowa - izolacja termiczna i akustyczna, najczęściej wykonywana z pianki montażowej lub materiałów mineralnych,
- warstwa zewnętrzna - warstwa paroprzepuszczalna, zabezpieczająca przed wodą opadową, zwykle wykonywana z taśm rozprężnych.

Obróbka progów drzwi balkonowych

Podczas uszczelniania progów drzwi balkonowych należy zachować odpowiednią różnicę poziomów pomiędzy górną krawędzią izolacji przeciwwilgociowej a przewidywanym poziomem wykończenia balkonu lub tarasu.

Progi drzwi balkonowych są bardziej narażone na działanie wody niż progi okienne, dlatego należy przewidzieć różnicę poziomów wynoszącą około 15 cm pomiędzy wykończoną powierzchnią balkonu lub tarasu a górną krawędzią izolacji przeciwwilgociowej wywiniętej na kształtownik progu. Wymóg ten nie dotyczy rozwiązań, w których przewidziano skuteczne odwodnienie bezpośrednio przy progu.

5. REGULACJA I KONSERWACJA OKUĆ

Podstawowe pozycje skrzydła

1. pozycja zamknięta,
2. pozycja rozwierna,
3. pozycja uchylna.

Zagrożenia, których należy unikać

Podczas użytkowania stolarki należy unikać sytuacji mogących prowadzić do urazów lub uszkodzeń, w szczególności:

- przytrzaśnięcia części ciała pomiędzy skrzydłem a ramą,
- wypadnięcia przez otwarte okno lub drzwi,
- uderzenia skrzydła o krawędź muru,
- wkładania przedmiotów w szczelinę pomiędzy skrzydło a ramę,
- przeciążania skrzydła,
- pozostawiania otwartych skrzydeł narażonych na silny wiatr,
- dopuszczania do obsługi dzieci lub osób, które nie są w stanie właściwie ocenić zagrożenia.

Konserwacja uszczelek

Regularna konserwacja stolarki jest niezbędna dla zachowania jej właściwości użytkowych. Co najmniej raz w roku należy:

- sprawdzić działanie ruchomych elementów,
- zakonserwować okucia,
- skontrolować szczelność pomiędzy skrzydłem a ościeżnicą,
- zakonserwować uszczelki,
- sprawdzić drożność systemów odwodnienia i w razie potrzeby oczyścić otwory,
- skontrolować elementy mocujące.

Uszczelki pełnią ważną funkcję ochronną - zabezpieczają wnętrze przed wodą, wiatrem i chłodem. Nie należy czyścić ich środkami chemicznymi, które mogą pogorszyć ich elastyczność albo przyleganie do profilu. Po czyszczeniu zaleca się ich konserwację, co ogranicza ryzyko spłaszczania, przywierania i pęknięcia.

Konserwacja okuć

Okucia zawierają elementy metalowe narażone na korozję. Aby zachować ich sprawność, należy co najmniej raz w roku przeprowadzić konserwację i nasmarować ruchome części odpowiednim olejem maszynowym.

6. UŻYTKOWANIE STOLARKI

Proces utwardzania silikonu trwa zwykle około 3 do 4 tygodni. W tym czasie nie należy mechanicznie obciążać fug silikonowych.

Powierzchnie wykończone silikonem należy czyścić wodą z dodatkiem łagodnego środka czyszczącego, bez silnego nacisku na spoinę. Nie należy czyścić silikonu na sucho, ponieważ może to prowadzić do jego ścierania.

7. DODATKOWE UWAGI

Po zakończeniu prac budowlanych należy usunąć folię ochronną z okien i starannie oczyścić powierzchnie przy użyciu wody oraz delikatnego środka czyszczącego.

Po zakończeniu montażu należy zadbać o odpowiednią wentylację pomieszczeń.

Zbyt długie pozostawienie taśm ochronnych lub klejących na profilach może doprowadzić do uszkodzenia powierzchni.

Po zakończeniu wszystkich prac wykończeniowych zaleca się ponowne oczyszczenie

Rysunki i schematy, jeśli zostaną dodane do dokumentu, mają charakter poglądowy i mogą różnić się od rzeczywistych rozwiązań.